

Ohledně nedělních bohoslužeb si Vás dovoluji požádat, abyste využili mši sv. v sobotu večer (17.00 hod.) s nedělní platností a mši v neděli večer (18.00 hod.), případně, kdo má možnost, aby jel na mši do okolních farností, aby nás v neděli dopoledne (v 9.30 hod.) nebylo přes povolený počet. Prosím za pochopení. PŘIPOMÍNÁME, ŽE STÁLE PLATÍ DISPENZ OD POVINNÉ ÚČASTI NA NEDĚLNÍ MŠI SV. a to zvláště pro farníky, kteří jsou starší či mají oslabenou imunitu.

Adorace

Soukromé adorace před Nejsvětější svátostí, které se u nás konaly od poloviny března, nyní skončí. Pouze v pátek bude adorace vždy hodinu před mši sv.

Poutě k sv. Janu Nepomuckému

V Horní Radouni se v sobotu 16. května uskuteční poutní mše sv. ke cti sv. Jana Nepomuckého, patrona zdejší kaple. Začátek je od 14.00 hod.

Ke cti téhož patrona bude sloužena mše i v kapli v Březině u Deštné a to v neděli 17. května od 8.00 hod.

Bohoslužby ve farnostech

Kromě výše uvedených poutních bohoslužeb budou v neděli 17. května mše sv. ve Strmilově (8.00 hod.), v Kunžaku (9.30 hod.) a Jarošově nad Nežárkou (mimořádně v 11.00 hod. – zvláště vhodné pro Jindřichohradecké farníky). V Deštné, Kostelní Radouni a Nové Včelnici budou v 11.00 hod. bohoslužby slova, při nichž lze také splnit nedělní povinnost.

V neděli 10. května je Den matek

*Máma se musí usmívat, i když je smutná,
musí pracovat, i když je unavená.*

Je tu pro svoje děti, i když je nemocná.

Poskytuje pohodlí, i když ho sama nemá.

Toto všechno je Máma.

Bůh dal dítěti anděla a dal mu jméno Máma.

Přejeme maminkám vše nejlepší ke Dni matek a vyprošujeme ochranu Panny Marie.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,
mail: prokop.ivo@dicb.cz

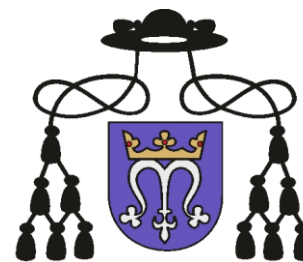
Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 13. 5. 2020

14 / 2020

XXV. ročník

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

10. května 2020

MIMOŘÁDNÉ ČÍSLO

Kázání na 5. neděli velikonoční A

V dnešní promluvě bych chtěl spolu s Vámi hledat odpověď na otázku, která ještě trochu souvisí s minulou nedělí Dobrého pastýře, ale která se objevuje i v dnešním prvním čtení. Ta otázka zní: k čemu vlastně potřebujeme církev? K čemu potřebujeme pozemské pastýře? Kněze, jáhny, biskupy? Nedokonalé a chybné a hřešící lidi? Nestačil by nám jediný Dobrý pastýř – Kristus?

V posledních letech se poměrně často objevuje snaha o jakési privatizované, soukromé, či necírkevní křesťanství, v němž už je každá ovečka samostatná, nepatřící do žádného stáda a nepodléhající žádnému pastýři. Má totiž jít o pouze vnitřní, duchovní vztah ke Kristu, v němž je zbytečná nějaká úloha kněží, kostelů, církevních předpisů a nakonec i svátostí. Jde přeci o to, jednat podle Kristova vzoru, nechat se vést Duchem Svätým, který si vane, kam chce, a nedat se spoutat dogmaty, katechismy, příkazy či obřady. Neřešit morálku a přikázání, ale spíše milovat bez rozdílu všechny, a dělat, co mi připadá správné. Soustředit se spíš na srdce a obejmout v duchu všechny utlačované, znevýhodněné a ubohé. Chránit přírodu a sbratřit se se všemi náboženskými směry a všude a ve všem vnímat Boha. Nač tedy církev a církevníci?

Podobné otázky vůbec nejsou nové a objevují se prakticky od samého počátku křesťanství. Od dávných gnostiků, přes středověké valdenské či adamity, až po modernisty na přelomu 19. a 20. století či různé liberální směry po II. vatikánském koncilu. Jak bych na toto všechno odpověděl?

Odpověď bych nehledal na Izraelských pastvinách za dob Pána Ježíše, ale v šedivých rozbouřených vodách severního Atlantiku v časech II. světové války. Tam tehdy řádily tak zvané vlčí smečky. Skupiny německých ponorek, které se snažily

ochromit námořní dopravu mezi Amerikou, Anglií a Ruskem. Ponorky byly navzájem skvěle koordinované, a pokud nějaká spojenecká dopravní loď plula osamoceně, její osud byl takřka zpečetěn. Když unikla jedné ponorce, číhala nedaleko jiná či se objevil dálkový bombardér a nešťastnou loď poslal pod hladinu. Jediným prostředkem, který proti vlčím smečkám pomáhal, byly konvoje.

Dopravní lodi tedy nepluly osamoceně, ale plulo jich společně až několik desítek a vzájemně si pomáhaly. Vytvořily vlastně jakési stádo, do něhož se vlčím smečkám mnohem hůře pronikalo. Dopravní lodě spolupracovaly, jedna chránila druhou, spojily palbu svých pár zastaralých a slabých kanónů. Námořníci sledovali dalekohledy hladinu, zda někde nevyčuhuje periskop, jedna posádka bděla nejen nad bezpečím své vlastní lodi, ale i těch sousedních, a tak dopluly bezpečně do přístavu. A i když byla třeba loď torpédovaná a poškozená, jiná ji vzala do vleku či alespoň vylovila a zachránila trosečníky.

Především však konvoj doprovázely mnohem rychlejší a lépe vyzbrojené torpédoborce či lehké křižníky, které měly sonary a radary, díky nimž mohly snáze zjistit přítomnost ponorek skrytých pod vodou či ve tmě, a díky své výzbroji je hlubinnými minami zahnat či zničit. Rychlé torpédoborce neustále konvoj objížděly, takže to připomínalo činnost ovčáckých psů, obíhajících na pastvinách ovečky.

Nedávno byl zfilmován román anglického autora C. S. Forestera o konvojích a ponorkách, který nese právě jméno Dobrý pastýř. Tím dobrým pastýřem je míněn velitel celého konvoje nesoucí ohromnou zodpovědnost za životy i lodě jemu svěřené. Historie nám ukazuje, že torpédoborce zařazované na službu konvojům nebyly právě špičkové, zrovna tak jako jejich kapitáni. Šlo většinou o hodně opotřebované lodě ještě z I. světové války, a jejich kapitáni přišli často ze zálohy či z penze, nebo po nějakých problémech, například s alkoholem. Špičkové profesionální důstojníci byli na bitevních či letadlových lodích, a zde sloužil většinou ten, kdo zbýval a nebylo pro něj lepší využití. Přesto na těchto lodích, a mužích, kteří je vedli, nesmírně záleželo.

Pokud se totiž německým ponorkám podařilo hlídkující torpédoborce a křižníky oklamat a dostat se dovnitř stáda, mohly uprostřed konvoje napáchat obrovské škody. Nejhorší však bylo, když se takový konvoj rozpadl a každá loď se snažila zachránit na vlastní pěst. Pak docházelo ke skutečným masakrům a vlčí smečky měly hody. Naopak bylo pro konvoj naprosto skvělé, když v jeho blízkosti plula eskortní (doprovodná) letadlová loď, z níž startovaly stíhačky a střežily konvoj i seshora a okamžitě likvidovaly každou objevenou ponorku. Pak byl konvoj prakticky v bezpečí.

Je myslím docela snadné zahlédnout v tom podobnost s církví. Být osamoceným křesťanem je jako být osamělou pomalou dopravní lodí, probíjející se bouřemi a mlhami severního Atlantiku. Také na nás mají záslusk vlčí smečky našich duchovních nepřátel - nepřátel naší spásy. Jsou dobře maskovaní, ukrytí, ale velmi

inteligentní a draví. Jde jim o ten nejcennější náklad - naši duši, chtějí ji potopit do věčného neštěstí, nedopustit, abychom dopluli do klidného přístavu v nebi.

Proto potřebujeme vytvořit konvoj, partu, církve, abychom si navzájem pomáhali, mohli se varovat před nebezpečím, povzbuzovat, abychom se jeden za druhého modlili. Ten konvoj, tedy jednotlivé diecéze, farnosti a společenství, potřebují doprovod, ty, kdo mají cosi jako radar a sonar, díky čemuž vidí prozřetelně i to, co je skryté, nenápadné, vidí dál a mohou druhé nejen varovat, ale také bránit. Mají totiž i duchovní zbraně a umí je používat. Biskupové, kněží a jáhni se často podobají těm nepřiliš skvělým kapitánům na otlučených starých torpédoborcích, ale jejich služba je přesto nesmírně cenná. Skrze ně, jakkoliv jsou nedokonalí, působí Duch Svatý a vytváří z křesťanů ne pouze lidský spolek, ale společenství, Boží lid, putující dějinami. Bůh pastýřům svěřil velikou zodpovědnost a dal možnost vykonat mnoho dobrého pro druhé. Církev však Bůh nesvěřuje jen těmto lidským pastýřům, ale jako ty stíhačky z eskortních letadlových lodí ji svrchu střeží andělé a pomáhají tam, kde lidští pastýři nevládají.

Někdo by si mohl říci, že žádnou ochranu nepotřebuje, že si vystačí sám a vše zvládne bez pomoci. Pak mu může posloužit jako varování osud Japonského loďstva ve válce v Pacifiku. Japonci byli obdivuhodně stateční, vynalézaví a houževnatí. Za války však nikdy nezavedli konvojovou dopravu, každá loď se protloukala sama, a to způsobilo, že přišli takřka o všechna dopravní plavidla. Nic jim pak nebylo platné, že ovládali nejbohatší ložiska ropy a dalších surovin na Východoindických ostrovech, když je neměli na čem přepravit do Japonska a průmysl jim poté takřka zkolaboval. Tomu, kdo se v duchovních věcech protlouká sám, jako ty japonské dopravní lodi, také hrozí, že se potopí, ztroskotá či zbloudí. Nedopluje k správnému cíli.

Podobně od nás Bůh nechce, abychom se pro jeho milost a pomoc dostavovali sami, ale dává nám ji štědře v církvi skrze svátosti a prostřednictvím pastýřů, které posílá. Ježíš odešel připravit nám místo a svěřil nás těm, kdo nás k němu mají vést. Až k němu dospějeme, pak teprve zjistíme, jak jsme jeden druhého ovlivnili, jak jsme jeden druhému pomohli vzájemnými modlitbami, a zač jeden druhému vděčíme.

Ivo Prokop, probošt

OZNÁMENÍ

Mše svaté

Od pondělí 11. května může být přítomno na mši sv., při zachování protiepidemických opatření, až 100 osob. Bohoslužby tedy budou od tohoto data jako obvykle, jen s tím rozdílem, že budou ještě pouze v proboštském kostele kvůli jeho většímu prostoru. V pondělí budou mše od 8.00 hod.

